

Grommend kind

07-04-2020

Mama mag ik nog wel hoesten of word ik dan ziek? Deze vraag stelt een meisje van zes jaar aan haar moeder. Het is de ouders opgevallen dat ze al een paar dagen een grommend geluid maakt: ze heeft zichzelf verboden met open mond te hoesten uit angst om zelf besmet te raken.

Dit voorbeeld laat zien hoe kinderen een eigen verhaal creëren van de halve zinnen die ze van volwassenen horen. De woorden 'ziek', 'besmetting' en 'hoesten' waren voldoende om een eigen verhaalversie van het besmettelijke coronavirus te maken. Het is belangrijk dat we als volwassenen ons realiseren dat kinderen op grond van onduidelijke informatie angstig kunnen worden van hun eigen fantasieverhalen. We lezen dagelijks in de krant adviezen van professionals, die stellen dat we kinderen zo min mogelijk met informatie moeten belasten en op hun vragen slechts geruststellend moeten reageren.

Maar kinderen hebben veel meer door dan we denken. Als informatie helder verstrekt wordt zonder dat daarbij de ouders zelf in paniek zijn, werkt dat voor kinderen beter. Zij voelen zich daardoor serieus genomen en zullen minder de behoefte hebben om gaten in de informatie met eigen bedenksels op te vullen. Tegen dit meisje zouden haar ouders kunnen zeggen: "Je mag best lekker hoesten, alleen dan wel in je elleboog. Zo besmet je anderen niet en het is ook nog netjes. Van het hoesten krijg je absoluut niet zelf het coronavirus. Dat kan je het beste voorkomen door na het eten, of na het buitenspelen je handen goed te wassen".

Dit meisje is ook bang. Bang om besmet te worden. Alles in de wereld draait er nu om ervoor te zorgen dat men niet besmet raakt. Als grote mensen zich zorgen maken, komt dat bij kinderen hard binnen. Zij snappen wel de ernst, maar niet de reikwijdte van de coronacrisis. Hun angst serieus nemen is belangrijk. Iets zeggen als: "Je bent bang om Corona te krijgen. Dat begrijpen we heel goed. Wij zijn dat ook. Daarom nemen we alle voorzorgsmaatregelen. Meer kunnen we niet doen". Maar daarnaast kan je het ook wat relativeren met de opmerking: "Er zijn wel mensen ziek, maar nog steeds zijn er veel meer mensen kerngezond. Die hebben het virus niet onder de leden. En kunnen elkaar ook niet besmetten". Of: "Gelukkig worden de meeste mensen die wel ziek worden ook weer beter".